

**Candidatus Abbreviatus Jurisprudentiae Sacrae, Hoc Est,
Juris Canonici, Secundum Gregorii Papae IX. Libros V.
Decretalium Explanati Summa, Seu Compendium**

Pichler, Vitus

Augustae Vindel., 1733

Titulus XVIII. De Servis non Ordinandis, & eorum Manumissione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63440](#)

gulares ex proprio delicto, quam irregulares ex delicto alieno, & ex defectu. Adde, quod sub voce *delicti* in lata acceptione etiam venire possit *defectus*, ex aliquo tamen delicto ortus. Ergo, si defectus natalium sit occultus, seu non notorius, probabiliter in eo dispensare concessit Episcopis Tridentinum. Accedit, quod dici valeat, Tridentinum in suo privilegio Episcopis concessa vocem *delicti* retulisse ad *suspensiones*, non ad *irregularitates*; cum irregularitates saepe contrahantur absque delicto, suspensiones nunquam sine delicto.

Quamvis verò privilegium hoc & facultas dispensandi in vitio Natalium sit latè interpretationis, ipsa tamen actualis dispensatio, quia derogat Juri Communi, strictè accipienda est. Quare simpliciter dispensatus ad Ordines, ad beneficia &c. non hoc ipso ceusetur dispensatus ad Ordines Majores, ad beneficia curata &c.

TITULUS XVIII.

De Servis non ordinandis, & eorum Manumissione.

SUMMARIUM.

1. *Servi alii sunt propriè, alii impropriè tales.*
2. *Omnes sunt irregulares.*

Servi alii sunt propriè tales, qui nempe i contra naturalem libertatem Jure Gentium alieno dominio instar jumentorum

subjecti sunt, quod fit vel captivitate in bello justo, vel nativitate, si quis nempe ex matre serva seu ancilla strictè dicta, natus est. Tales inter Christianos non dantur in reverentiam nominis & libertatis Christianæ, in quam nos Christus afferuit. Alii autem sunt impropiè tales, nimirum homines adscriptitii, &c, qui ex ipsis generantur, originarii, vel, ut aliqui vocantur, proprii, Leibaigne / qui nimirum dominis suis non solum ratione bonorum & possessionum suarum, uti emphytevæ, & feudatarii, sed etiam personaliter devincki sunt, vel ad colendos agros, aliae ve obsequia perpetuò adscripti, ita ut sine eorum voluntate, consensu, seu manumissione ab hac cultura, vel obsequiis recedere non possint. Qui à servitute per domini consensum dimittuntur plenè, vocantur *manumissi*, qui vero non plenè, sed sub conditione operarum temporaliū, ex personali obligatione adhuc præstandarum, dicuntur *liberti*, vel *libertini*.

2 Dico. Nec servi propriè dicti: nec liberti; nec homines adscriptitii, originarii, & proprii, licet ordinantur, t. b. t. de servis non ord. item can. 1. 5. 12. 21. & fin. d. 54. Consentit communis DD. & praxis. Ratio est, quia dignitas Clericalis non convenit conditioni servili, & horum hominum vilitati. Neque sine injuria Dominorum hi homines possunt abstrahi à debitis servitiis & obsequiis, quæ cum ministerio Ecclesiæ compatibilia vel non sunt, vel sine indecoro præstari nequeunt.

TITU-